

SANTA

BÀRBARA

full

parroquial

VILAFRANCA

DE BONANY

DIP. LEG, 26-1980

NUM. 58 JULIOL 1985

**ORLANS
TORNA**

ELS NOMS DELS CARRERS

— PER BARTOMEU ESTRANY —

Amb la vinguda de la democràcia, acceptada per la gran majoria dels espanyols, ha existit de llavors ençà un grup molt influent que s'ha jugat tota la manya en posar traves a les reformes que han intentat dur a terme els seus dirigents.

Tal vegada, una de les iniciatives dels ajuntaments democràtics que més forta oposició han tingut de part d'aquest col·lectiu sigui el canvi de nom dels carrers. Des de sempre han posat peu fiter que no desapareguin els símbols de l'antic règim. No conformes amb el llarg temps de la dictadura, volen que en la democràcia els seus signes continuïn estant sempre presents.

Davant aquesta actitud, la gent està indecisa i no sap quina classe de partit ha de prendre. Una petita pinzellada pot donar a comprendre que aquest no és el comportament correcte pel bon desenvolupament de la gestió democràtica. Si per el bon ordenament cada cosa ha d'estar en el seu lloc, baix d'aquest aspecte la dictadura va realitzar complidament el seu objectiu. Totes i cada una de les places, carrers i establiments públics han estat durant 40 anys presidits molt encertadament per rellevants figures del franquisme. Ells havien vençut la democràcia i com a guanyadors havien de figurar en els llocs més vistosos de tots els municipis.

Si a cada un se li ha de donar allò que es mereix, hauria estat un contrasentit que aquells homes amb esperit lliberal i sentiments democràtics haguessin continuat inscrits en els establiments públics representant la dictadura. Per aquesta mateixa raó, actualment també és una disfressa que ara en la democràcia els noms dels dictadors més anomenats continuïn figurant en gran ròtuls a tots i cada un dels nostres cap de cantons.

Amb el tema que ens ocupa, si hem de fer cas a l'adagi mallorquí "cada cosa en el seu temps", pareix que des-

prés de passats 10 anys de la mort del "Caudillo" i que més de les tres quartes parts de ciutadans de l'Estat Espanyol hagin rebutjat la dictadura i a 7 anys d'haver-se aprovat la Constitució, és incompreensible que encara avui les principals places estiguin dedicades als capdavaners de la dictadura.

Baix del meu modest punt de vista, la solució més lògica per posar punt final a tan envitricollada xerradissa que ara ja no té raó de ser, seria que sense triumfalismes donar el nom de les places i els carrers a les persones que més es distingiren en favor de la democràcia.

Correspon als ajuntaments democràtics representants com dèiem al principi de la gran majoria dels espanyols, el rehabilitar aquelles persones tan de dretes com d'esquerres preocupades pel progrés i la cultura que tanta feina varen fer per conseguir el bé i la llibertat dels homes.

Es pot prendre bona nota de l'exemple donat per aquell home intel·ligent, ministre de justícia, Francesc Fernandez Ordoñez en temps del gover de U.C.D. presidir per Adolf Suarez, que va desempolsar i col·locar en el lloc més vistós del ministeri el retrat de Fernando de los Rios, un dels socialistes més il·lustres i recordat que també va ser ministre de justícia en temps de la República.

Recentment, un prestigiós comentarista reproduïa les paraules dites per Fernando de los Rios en 1945 quan la caiguda del General Franco pareixia inevitable. A les hores, el dirigent socialista entre altres coses va dir: "Hay necesidad de buscar en los rincones del alma lo mejor que tengamos en nuestro espíritu para que al volver a España no volvamos con ira y con odios sino con un infinito amor".

Aquestes són paraules que queden profundament gravades en demostració clara del vertader esperit d'aquells homes de la República.

EDITORIAL

ELS FONS PUBLICS

I ara fins l'any que ve. Ja no se'n parla de Declaracions de Renda pel poble i, probablement, ningú hi tornarà pensar fins d'aquí a un any. Tothom ha passat pel Banc, ha deixat el seu sobre ple de papers i ha buidat la seva butxaca. Però, i on van aquests doblers: en què s'empren?.

No, no volem fer arribar la nostra reflexió fins a la compra d'armament, el pagament de sous astronòmics o qualsevol altra qüestió d'alt nivell. Tocant amb els peus en terra, el que volem és fer veure una cosa que, per sabuda, no hi reparam suficientment: els nostres doblers -els de la Declaració de Renda, de la Contribució, ...- es destinen a pagar funcionaris eficients, construir escoles noves, carreteres més modernes, etc., o sigui, coses molt necessàries i a les que ningú hi posa cap emperò. El problema surt quan s'utilitzen per donar sous a funcionaris que no "funcionen"; per donar beneficis a constructores de qualche familiar, encara que la obra a realitzar sigui totalment inútil; per a subvencionar activitats sense cap tipus de selecció prèvia en raó de la seva utilitat..., i el contribuent NO N'ÉS CONSCIENT.

A tothom li surt la gràcia de "Això és Espanya, un que fa feina i tres que miren" quan uns senyors que tenen "Paga d'Estat" fan la més poca feina possible. Tots els Ajuntaments, quan per exemple la Comunitat Autònoma destina subvencions per qualche obra específica, es posen a fer sollicituds (encara que el poble tingui tan poca necessitat d'aquesta obra com d'una mala anyada -ja que no hem de pagar res, diuen gojosos els regidors-. Tothom fa mitja rialla després de llegir pels diaris que han subvencionat l'oliverar a qualcú que a la seva finca sols no hi tenia un ullastre per empeltar.

Idò, ¿per què ningú riu quan té llogat un tall de treballadors a ca seva que perden el temps? o, ¿per què no feim obra quan no la necessitam?. La resposta és clara: perquè amb els nostres doblers ningú hi pot jugar.

Agafem doncs consciència que els doblers de l'Ajuntament, la Comunitat Autònoma i l'Estat són nostres i tinguem present el que a títol individual hem dit: AMB ELS NOSTRES DOBLERS NO S'HI JUGA.

Parròquia ...

Fa tres-cents anys els pobladors de Vilafranca encara depenien espiritualment de la Parròquia de Petra.

El 5 de Febrer de 1.683 presentaren al Bisbe de Mallorca una instància demanant la instal·lació permanent de la reserva del Santíssim Sagrament i que s'anomenàs un vicari encarregat de la feligresia.

Desitjós el Bisbe d'informar-se amb rectitud de la necessitat d'atendre l'esmentada petició, cridà quatre testimonis, Gabriel Mayol i Gregori Català moradors de Vilafranca; D. Miquel Cerdà i D. Antoni Ferrer preveres de Porreres, els quals, interrogats sobre la dita petició, informaren:

"Lo contingut en la dita petició conté veritat, com en ella se diu que en lo districte de la Cavalleria de Sant Martí hi ha una població de 500 persones i prop de 80 cases, lo qual lloch dista de Petra prop de cinc llegendes, y per causa de dita distància, se ha succeït en moltes ocasions morir-se sens rebre los sants sagraments...

Y axí matex tenim falta de persona que ensenya la Doctrina Cristiana y los articles de la Fe..."

Escoltats els testimonis i no presentades raons en contra, es firmava el document senyalant les bases per l'erecció de la Vicaria el 10 de febrer de 1.685.

Encapçalen el Llibre de Baptismes: Antònia Nicolau, filla de Joan i Joana M^a.

El de matrimonis: Miquel Riutort, viudo de Catalina Font amb Margaliviudo de Catalina Font amb Margalida Amengual.

El de defuncions: Catalina Bauza esposa de Joan Garcías, Miquel Riera, encara acòlir, fou el primer Vicari designat pel Rector de Petra, Dr. Antoni Riera.

C R I D A

Amb motiu d'aquest esdeveniment tan important, del naixement d'aquesta vicaria que després ha donat origen a l'actual parròquia i vila, tinc el gust de convidar-vos als actes diversos, en els que recordarem els nostres avantpassats, als qui treballaren per la nostra vila i als qui l'estimaren, com podreu veure en els programes de festes.

Cordialment, us convida i espera,

LLORENÇ GALMES

MALNOMS

— PER MIQUEL FLORIT —

RUBIO

Miquel Sansó, el darrer fill de l'amo En Sebastià Rumbande, ha estat conegut amb el malnom de "Rubio", així com tots els seus fills.

Vivia l'amo En Sebastià Rumbande a la Carretera de Palma, a la casa núm. 79.

De nin, En Miquelet, el fill petit de l'amo En Sebastià sortia damunt el portal de ca seva per veure passar els carreters que, amb més o manco freqüència, venien de la part de Manacor, camí de Ciutat.

"Rubio"! que véns amb noltres?, el saludava un carreter, veient aquell nin rosset, de cara simpàtica i xalesta. I En Miquelet, aquell nin ros, tan'ros, reia i mig amagat darrera la porta, movia el cap negativament.

"Rubio"!, avui vendràs amb noltres, el tornava escometre, un altra dia, aquell carreter divertit, que devia saber qualche paraula castellana, ja que no li deia "Ros" o "Rosset".

I així va ser que es va quedar amb el malnom de "Rubio".

Els "Rubios", una família vilafranquera, gent alegre i divertida, molt bones persones, bons cantadors i aficionats a les gloses i cançons com són tots els Rumbandes.

PONT SATRI, D'ES

El Rei Jaume, el 6 de maig de 1.338 concedeix a Nicolau de Sant Just en remuneració dels seus bons serveis, entre altres cavalleries, la de Pont Satri i Son Gil, les quals possessions i rafals volgué el Monarca que s'unissen a l'alqueria de Sant Martí.

Com veim, aquest topònim (nom de lloc), té segles.

SATRI

El malnom les vé d'haver habitat per les contrades del Pont Satri.

PUNTA

Malnom derivat del nom de lloc Sa Punta.

A Vilafranca s'ha conservat la forma femenina tant per homes com per dones.

AQUI... L'AJUNTAMENT

VILAFRANCA, TOT UN EXEMPLE ?

Segons càlculs oficials de la Casa de La Vila, aquest any s'hauran recaptat més d'un milió i mig de pessetes en concepte d'imposts de circulació. Pareix ésser que, qui més qui manco ha passat per la "basina" de l'Ajuntament. És a dir, la consciència dels vilafranquers en "contribuir" a una bona recaptació d'imposts és digne d'ésser ressaltada com de "exemple per a tots els demés pobles d'Espanya". Ara bé, el que no s'ha dit al poble de Vilafranca, és que, els "seus impostos de circulació" de l'any passat, tal vegada, no bastaven per pagar les "Festes de la Beata", 1.800.000.-Ptes, mentre no vulguin demostrar públicament, el contrari.

Imaginem per uns instants, que passaria en aquestes ciutats que recapten vint, cinquanta, cent o més de doscents milions de pessetes amb impostos de circulació i se'ls gastassin en festes.

NOVA ORGANITZACIO A L' AJUNTAMENT

En el ple extraordinari celebrat el passat 17 de Juny, la nostra corporació aprovà la "Nova Organització" a l'Ajuntament, que estarà formada per: Miquel Jaume en matèria de Sanitat i Policia; Antoni Barcelò, matèria d'obres, Salvador Barceló, esport competitiu, Tomeu Morlà en temes d'agricultura i en Sebastià Nicolau, tindrà les següents "carteres": esport escolar, mancomunitat i cultura. D'aquesta manera, l'oposició, PSM i Na Bàrbara Català d'UM, podran seguir fent retxes "dins s'aigo", ja que la petició del PSM, perquè se l'incluis a la nova organització fou rebutjada pel gran "esperit democràtic del nostre batle".

PLE EXTRAORDINARI DIA 27 DE JUNY

En el Ple extraordinari del dijous 27 de juny i com de costum en el tema d'adjudicar obres públiques com sempre, a dit, fou concedida l'adjudicació d'obres per obrir alguns carrers de la Vila a Llorenç Català Barceló per la quantitat de 8.491.000 ptes.

VESTUARIS DEL POLIESPORTIU.

En aquest punt s'aprovà la sol·licitud al CIM i al Consell Superior d'Esports d'uns 3.600.000ptes dels 5.628.000

— PER MIQUEL BARCELO —

ptes. que costaran fer els vestuaris nous al camp de futbol, quantitat qualificada de monstruosa pel PSM, ja que els vestuaris són petits i seran del tot insuficients per cobrir les necessitats d'una secció de futbol.

BERNAT GARI: "LA DARRERA DIRECTIVA DEL CLUB DE FUTBOL ES L'UNICA CULPABLE QUE DESAPAREQUES EL FUTBOL".

Doncs sí, aquestes paraules dites pel batle poden dur polèmica en els ambients esportius, especialment el futbol, perquè qui més qui manco sap de la política destrucccionista de l'Ajuntament UCD en el que hi estaven l'actual batle i el Sr. Tià Nicolau, dirigida cap al C.S. Vilafranca, que es tingué que desenvolupar en unes instal·lacions que no arribaven a tercermundistes. Per això, l'al·lusió de Tomeu Oliver, en el darrer ple, sobre el mal estat en què es trobava el camp de futbol propietat de l'Ajuntament, en la darrera època del Club Sportiu, no podia trobar més mal sonada resposta que la del Sr. Bernat Garí.

CAPDAL DEL POU, 65.000 LITRES PER HORA.

En el punt de l'ordre del dia que tractava el tema del pou, la batlia informà al Consistori dels resultats POSITIUS obtinguts a la perforació realitzada en "Es Cremat", els quals estan pendents d'anàlisi de potabilitat de l'aigua que s'havien de fer a Múrcia. S'informà que el capdal d'aigua és de 65.000 litres/hora.

ENS HAN CONTAT QUE....

Perquè no el puquin confondre amb la mala política de l'Ajuntament, el grup "PEOR IMPOSIBLE" no vindrà a les verbenes de "La Beata".

Idò, me pareix que pensen molt bé.

CONVERSAM AMB...

PER ANTONI AMENGUAL

El passat dia 6 de juny va acabar el Gran Premi Pla de Mallorca amb un circuit pel terme de Vilafranca, l'organització del qual va córrer a càrrec del Club Ciclista Vilafranca. En aquesta darrera carrera s'havia de decidir el guanyador absolut, ja que fins aleshores no n'hi havia cap que tingués una avantatge tan clara que li permetés córrer amb una certa tranquil·litat, per tant no quedava més remei que arribar davant per a ésser el guanyador absolut. N'Antoni Mascaró, En Toni Calot, va ésser el qui, després d'un disputadíssim sprint final, s'alçà com a guanyador. Hem anat a cercar-lo per xerrar un poc amb ell, i després de donar-li l'enhorabona pel seu triomf, hem mantingut aquest diàleg. Toni, quants d'anys tens?
En vaig fer vint.

"ACONSEGUIR EL GRAN PREMI DES PLA DE MALLORCA ERA SA MEVA META D'ENGUANY".

Encara ets jove idò, però no te pareix que aquests anys de juvenil i infantil que ets altres corredors normalment han fet i els dona una certa veterania en arribar a aquesta edat, et poden fer falta a s'hora de saber-te moure dins una carrera?

Lrec que enguany m'haurà bastat per aprendre, precisament sa meva meta d'enguany, era aquesta, aprendre a córrer i guanyar el Gran Premi Pla de Mallorca. Perquè tu fa poc temps que corrs, no és ver?.

Mira, quan tenia devers catorze anys vaig començar a anar en bicicleta, ja que a la vila s'havia acabat es futbol i haviem de fer qualche cosa. Des d'es primer moment em va agradar i vaig pensar que qualche dia arribaria a competir, aquest moment va arribar l'any passat, que vaig començar a fer qualche carrera, però sense equip i ho vaig passar molt malament. Me'n record que a Sant Joan, un dia en acabar una carrera vaig dir "no tornaré pujar pus mai damunt una bicicleta".

Enguany, emperò, ja fixares per un equip, es Cardassar-Cala Millor, com t'ha anat?. De moment estic content perquè he pagat es mossatge. Volia córrer i no sabia què era, perquè haver de fer 100 quilòmetres diaris, arriba que ses cames no volen seguir de cap manera, inclús vaig pensar de deixar-ho anar.

Has participat a moltes carreres?.

N'he fetes moltes i es problema més gros ha estat poder-les acabar, perquè havia de batallar amb gent molt experimentada.

"FITXARE PEL CLUB CICLISTA MOLINS DE VENT".

De cara a l'any que ve, penses seguir en el mateix equip que l'any passat, o canviaràs d'aires?.

Es contracte amb es Cardassar-Cala Millor acaba enguany i, per l'any que ve estic en cotactes amb el Molins de Vent, podem dir que pràcticament estic fitxat.

Has corrergut un parei de carreres a la vila, com s'ha portat es públic vilafranquer amb tu?.

Llevat d'un grupet que me segueix, creu en jo i m'anima, n'hi ha molts que no s'han portat de lo millor, fins i tot

ANTONI MASCARÓ

n'hi ha qualcun que ha tengut sa llengua molt llarga, potser sigui perquè esperaven més de jo, i no comprenen que el món no se va fer amb un dia, jo necessit aprendre, abans de poder demostrar qualque cosa. Ningú neix ensenyat.

Com has dit en es començament, una de ses metes que t'havies proposat enguany era guanyar es Premi Pla de Mallorca, ho aconseguies i te l'has fet teu, va esser difícil sa victòria?

No, no ho va esser gaire perquè, acostumat a rodar amb els amateurs, vaig tenir bona vida a s'hora d'haver-ho de fer. Te va ajudar l'equip de Vilafranca per a la consecució del triomf final?

No no m'ajudaren, però va esser perquè no pogueren. Massa varen fer quedar tan ben classificats i deixar tan alt el pavelló esportiu vilafranquer.

CAMPIONAT BALEAR DE FONDO EN CARRETERA

Diumenge passat en es Campionat de Balears de Fondo en Carretera, quan anaves destacat, vares caure, que va passar?

Mira, jo m'havia escapat abans d'arribar a Inca, i quan vaig passar per Caimari duia dos minuts d'avantatge, a sa pujada, emperò, m'agafaren quan davallàvem cap Pollença, vaig caure, jo crec que anava a vuitanta per hora. Jo casi no podia caminar però lo primer que vaig fer va esser demanar una altra bicicleta per a poder seguir, o sigui que es pensament no s'atura a s'esclat sinó en les ganes del triomf final.

A s'hora de fer una carrera, perjudiquen molt es nirvis?

En es principiants com jo sí, però a mesura que passen carreres ja no influeixen. Sa primera carrera que vaig córrer a la vila, ses cames me tremolaven de valent, però això comença a estar un poc superat.

Que et consideres un rodador o un escalador?

No sé que té de dir. Me defens en tots es terrenys però no te puc dir lo que em va millor.

Toni, he sentit comentaris que això que et passa a tu d'haver de fer feina tot lo dia i llavors haver d'entrenar sense poder-ho fer adequadament no pot anar bé?

Jo crec que és massa feina, però sense saber on pots arribar fins on pots arribar amb sa bicicleta no pots deixar sa feina, i jugar-m'ho tot a una carta... I de cara a l'any que ve?

Per l'any que ve pens deixar un poc sa feina i cuidar-me un poc més, fer més entrenaments i més repòs a s'hora de fer-ne.

"VOLDRIA ARRIBAR A ESSER PROFESSIONAL".

Toni, per acabar. Quines són ses teves aspiracions de cara a l'any que ve?

Crec que si l'any que ve rod bé, em veig amb coratge d'arribar qualque dia a professional, que és sa meta de qualsevol corredor.

Bé, Toni, és hora d'acabar perquè tu te n'has d'anar a arreglar ets animals i se fa tard, just em queda dir-te que totes aquestes aspiracions que ara tens les vegis ben prest fetes realitat, i pensa que a l'esport com en tota activitat, és ben ver aquell refrany que diu: "QUI NO SE CANSA"ALCANSA".

CARTES AL FULL

Li prego Senyor Director de la Revista Santa Bàrbara, publiqui la següent carta.

CARTA OBERTA A BERNAT GARI, BATLE DE VILAFRANCA.

Es veritat que a vegades l'aigua del tassó cau si n'hi tiren en abundància, com abundant és la foto del Batle que surt periòdicament en el B.O. d'AP, el diari el DIA, amb declaracions i paraules que no són realitat, pel que ens disposam a aclarir perquè la gent del poble vegi l'altra cara de la moneda. Però, anem al gra i comencem dient que l'exemple del poble de Vilafranca és modèlic d'AGUANT vers una política catastrofista del grup d'AP, dirigit per Bernat Garí.

Totes les persones que el coneixem, Senyor Batle, sabem que les seves cròniques en el diari no són seves sinó de la Corresponsalia (Junta Local d'AP).

Tot això és una mescla de folklorisme electoral cap a la seva persona. Però, per moltes fotos i paraules, el poble no és beneït i no l'enganen dues vegades.

Desnonam rotundament el que deia el corresponçal que nosaltres l'acusem d'electoralisme per l'assumpte dels impostos, ja que nosaltres varem ser els únics que votàrem en contra dels impostos i tasses de portassa, així com el cementiri. Endemés, posàrem recurs en contra de la pujada d'imposts.

La gestió municipal és summament preocupant. No parlem com diu vostè de socialisme malgastador i irresponsable, sinó d'AP hem de parlar: d'egoisme, estufera, ganes de poder i omplir butxaques; tota una política dictatorial discriminant antide-mocràticament als el·legits pel poble -l'oposició-tancant totes les portes com si d'un vedat privat es tractàs -l'Ajuntament-.

I referent a ètica democràtica cap a les institucions constitucionals, lleis, contratacions etc..., emprant mètodes purament franquistes, conduint a una degradació de la Corporació com a institució democràtica dels interessos i veu de tot un poble.

Una gestió municipal comprant una escopeta per a matar cans, presó nova a l'escorxador -per a persones-, inversions nefastes gastades en 7 milions per el Quarter de la Guardia Civil i voltants, multes de la Seguretat Social per no tenir personal assegurat, olors a la carretera, neteja de tombes sense el mínim grau de sanitat, etc., etc.,... Senyor Batle, vostè sap com fa les contratacions d'obres? que ens pareixen de Jutjat de Guàrdia. Uns pressuposts de 22 milions anuals mal gastats en inversions: Quarter, places, avinguda, pou sense aigua, presó, festes sense fons i sense saber el que es gasta.

La seva labor de conjunt, com vostè diu, no es referirà a la Cultura, ja que vostè és el primer responsable cap al camí alarment de la joventut -l'alcoholisme i la drogadicció- amb la seva política de destrucció del primer brot cultural que intenta sortir del poble. Què feiem per la joventut, l'esplai, l'esport, etc.?

Vostè tracta de sectarisme ideològic a cert grup polític. Nosaltres el tractam de "VANDALO" destructor de tots els grups culturals progressistes del poble, privant-los de suficients ajudes econòmiques: futbol, fubito, Revista Sta. Bàrbara, Grup Teatral, Club d'Esplai, Grup Excursionista COB, Ràdio Vilafranca, quintos, agrupacions de Ball de Bot, Cinema, Club d'Aeromodelisme, Associació de Pares d'Escola i també subnormals. Política de favoritisme cap a certes persones i grups amb un sol fi: aconseguir vots.

A l'ordre tributari, una política d'endeutament personal de la gent del poble mitjançant contribucions especials. Perquè parlant clar, el què interessa és quantes més obres més doblers moure. Obres com els 7 milions del Quarter pagats en part en contribucions, obres com els 2 milions del cementiri, obres com el pou amb 18 milions pagant també part de contribucions, obres de 9 milions per obrir carrers, 2 milions per l'aire acondicionat de l'Unitat Sanitària, més els 22 milions de pressupost anuals!! Senyor Garí, Batle, els grans monuments faraònics pagats amb la suor del poble és hora que acabin. Basta d'imposts de contribucions especials i paguem les obres segons les necessitats i a llarg termini, sense impostos directes, que ja en pagam massa.

El seu llarg etc. alabant la labor de Gabriel Cañellas, i no parlem del seu govern ingovernable -pacte Gabriel Cañellas-Albertí a Madrid- d'una política de contratacions d'obres (ZELS-TORCAL), tota una gama de familiars posats a dit ocupant llocs de directors, subdirectors. Subvencions agrícoles subvencionant a familiars i dirigents d'AP.

Una política dels Batles d'AP de destrucció de la natura: urbanització Es Trenc, Punta Amer, Cala Mondragó, Cala Turqueta, Àguila, Salobrar, Alcúdia,...

El que està den clar és que ser d'AP és avantposar els seus interessos als del poble, i, vostè Senyor Garí, no és una excepció, sinó un més de la guarda.

Li agrada el poder, li agrada la cadira de Batle.

Acabam recordant-li que recapaciti que vostè està per servir el poble i no el poble per servir-lo a vostè.

Bartomeu Oliver Barceló

Grup PSM de l'Ajuntament de Vilafranca.

BATRE FAVES

ENGUANY, ENCARA N'HI HA QUE HAN BATUT
SES FAVES A S'ERA. SI HO PENSAM BÉ,
NO VAN TAN MALAMENT PERQUE PER ESTAR
ATURATS DINS ES CAFE VAL MES BATRE LO
SEU I NO HAVER DE PAGAR COSETXADORES.

Antoni Amengual.

EL PUIG GALILEU

Diumenge dia tres el matí
i després de berenar
a Ca'n Gorrió vàrem decidir
a on havíem d'anar.

Al Galileu decidírem
partir cap allà amunt (Ca's Ferrer
En Marc Rafelet, Guillem Bax, Pep de
Joan Morlà, Joan Coqueta i Tomeu Mut.

Arribàrem molt prest
a la benzinera de Lluc
feia molt bon temps
un sol que donava gust!

Travessàrem la vall petitona
mirant el "Fronto" i el "Guix"
al Galileu i també "N'Ali"
i ens aturarem al cap d'una estona

A la vora del camí
i mitjan el gran alzar
hi ha la font del "Romani"
a on vàrem berenar

Hi hagué una sorpresa
i no va esser pa i sobrassada
"dàtils plens de nous i mantega"
una cosa que du una feinada

Ningú va estar estugós
d'aquest menjar de Cardenal
ningú va fer el paper de pardal
a l'hora d'agafar-los

Era un menjar tan saborós
que ningú va quedar assaciat
eren tan bons i tan dolços
que més n'hauríem menjat

Per un camí de moltes volteres
pujàrem cap allà dalt
mirant qualque vegada cap a darrera
el "Guix", el "Fronto" i el "Galileu"

Era un dia molt lluminós
per contemplar aquells paratges
per admirar els bells paisatges
que per mi era meravellós

Feia un aire molt fresquet
que ens ajudava a pujar
així encara un poquet
qui més qui menys va suar

Quasi al pun de mig dia
a les cases de neu arribàrem
encara un poc de neu trobàrem
al costat d'un gran penyal
a on hi havia hombra tot el dia

Aquí neix el famós torrent
que de "Coma Freda" té l'anomenada
el qui passa arran el "Coll de la Batalla"
a on de l'excursió era el començament

Després de mitja hora de discutir
a on havíem d'anar
cap a baix jo vaig partir
per el Galileu pujar

Encara haguérem de tornar
per dintre el llit del torrent
qui més qui menys li sabia greu
haver de tornar davallar

Després de suar un poc
i de sofrir una mica
arribàrem a un bon lloc
a on tot ja pareixia sort

Al dinar torràrem llonganissa
beguérem vi de Ca'n Pep
menjàrem ensalada xina
café, conyac i qualque rebentadet

Passàrem un dia tan feliç
admirant aquells paratges
i contemplant els bells paisatges
que jo el voldria repetir

BARTOMEU MUT

L'equip de redacció de "SANTA BÀRBARA"
desitja que passeu unes BONES FESTES.

AVANC DE LES FESTES DE LA BEATA

1985

DIJOUS DIA 25

MATI

Aeromodelisme

Tir amb fletxer

TARDA

Homenatge a la Vellesa

Ball de Bot

DIVENDRES DIA 26

MATI

Jocs Escolars

TARDA

Festa Infantil

Teatre

DISSABTE DIA 27

MATI

Motocros-Autocros

TARDA

Tirada al Colomí

Homenatge fill Il·lustre

Filarmònica

Verbena

Focs Artificials

DIUMENGE DIA 28

MATI

Marathon

Missa

TARDA

Carreres Ciclistes

Balls Folklorics

Verbena

Esports

Futbol Sala

SON PARXANA-BAIX DE LA VILA 5-2

PERE MOREI-SA PAPARRA 4-2

ES NIU- SANTA BARBARA 5-2

Una vegada haver-se disputats els partits de la primera jornada d'aquest II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA, els equips de SON PARXANA i ES NIU tenen el "passe" quasi assegurat a la FASE FINAL del Torneig.

PERE MOREI-SA PAPARRA 4-2

El "super-derby" acabà amb una victòria d'en Pere Morei que assotaren als "paparrons boys" en un partit de tècnica depurada que ha causat un gran ressò a la premsa esportiva internacional i de la que aquesta redacció es veu obligada a oferir els retalls més significatius.

Així, "L'equip" de França ressenya: "Pierre Morrua ha machaqué au Sa Paparré". El "Times" de Londres opina: "The Paparreible Kaput. Peter Morei O.K. on the rocks". El "Deutsche-Sport" d'Alemanya diu: "Perechstwieigen MOREIÜCHEN strugen, kapolen, manjen von Papurru-glabach". El "Magazine-Sportive/ de l'Itàlia titulava a primera plana: "Pietro Moreini passa per la sua pedra a les paparrinis". Per altra banda en Nuñez després de veure el video de Pere Morei-Sa Paparra, ha declarat al "Dien": "A l'equip de Pere Morei hi ha uns quants tochos que poden interessar al Barça. Pere Morei és més que un Club". El "As" de "Madriz" per la seva part deia: "Ni Severiano Ballesteros habría sido capaz de ganar a Pere Morei".

DIA 28 DE JULIOL, GRAN FINAL.

Dia 28 de Juliol, festivitats de Santa Catalina Tomàs, es disputarà la final del Torneig. Degut a què en el més de Juliol la revista "Santa Bàrbara" estarà de vacances i no tornarem fins als primers de setembre, us recordam que si no hi ha res de nou, en el pròxim número farem un ampli resum del que serà durant les pròximes setmanes la màxima atenció esportiva, el II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA.

DARRERS RESULTATS.

CAN PUJOL-SA PAPARRA 9-2

ES NIU-PERE MOREI 11-0

SON PARXANA-ES PE'GOS 1-3

Què fa

el Consell Insular

en Cultura i Esports

Les activitats del CIM en matèria cultural són nombroses.

De forma directa realitza una labor important de difusió cultural per mitjà del Teatre Principal i de la Biblioteca artesana, i a través de la xarxa de biblioteques i de la tasca d'ordenació d'arxius municipals.

A més de tot això, impulsa i fomenta totes aquelles activitats orientades a l'ensenyança i a la difusió de la nostra llengua.

Promociona els estudis universitaris, per una banda, col·laborant amb la Universitat de les Illes Balears, i per altra, mitjançant el sosteniment de: La UNED (Universitat Nacional d'Educació a Distància).

L'Escola Universitària de Treball Social.

El Consell Insular de Mallorca participa en: El Patronat Orquestra Ciutat de Palma.

Organitza la Trobada de Bandes de Música que cada any se celebra a un poble diferent de la nostra illa. Manté la tradició de la festa de la Beata que se celebra a Palma.

Ajuda aquelles entitats que, de manera preferent, propugnen la cultura i també les manifestacions culturals de reconegut prestigi com els festivals de Pollença, Delà i Valldemossa.

En relació a l'esport intervé de forma decisiva en l'elaboració del Pla d'Instal·lacions Esportives en

els municipis.

Fomenta la iniciació en tot tipus d'esport de la població infantil i juvenil i proporciona als col·legis i entitats material esportiu.

També organitza, patrocina i promou tota classe de proves que promouen la pràctica de l'esport al mateix temps que en mantenen l'interès.

Entre totes aquestes iniciatives destaquen com a actuacions directes del Consell Insular de Mallorca, l'Escola a la Mar i l'Escola de Pilota, dedicades a l'ensenyança d'aquests esports i destinades als infants de tot Mallorca.

Consell Insular
de Mallorca

notícies fresques

NAIXEMENTS.-

Joana Maria Pons Garí, filla de Mateu Pons Miquel i Joana Maria Garí Estrany.

Maria Nicolau Martí, filla de Antoni Nicolau Nicolau i Catalina Martí Mestre.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

A l'hora de tancar la redacció ens arriba la notícia de la mort de la nostra CENTENARIA, MARGALIDA GARI BARCELO, que el passat vint de Gener, celebració dels seus CENT ANYS, oferí una festa a tot el poble que serà recordada durant molt de temps.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

INTOXICATS.- També ens arriba la trista notícia de que un bon grapat de vilafranquers són atesos a Son Dureta víctimes d'una forta intoxicació. Des d'aquestes pàgines les feim arribar els nostres desitjos d'una ràpida recuperació.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

VACANCES.- Nosaltres ens anam de vacances durant el mes d'agost. Tornarem, si Déu ho vol a primers de setembre.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

VACUNACIONS.- Tots els dissabtes del mes de juliol es vacunaran tots els cans a l'escorxador municipal entre les sis i les vuit de l'horabaixa.

CAMBRA AGRARIA.- Del 16 de juliol al 15 d'agost la Cambra Agrària estarà tancada per vacances. Cada divendres, de les 8 de l'horabaixa a les 10 del vespre es despatxaran les coses més urgents. Per a qualsevol urgència extrema podeu cridar al telef. 526183.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

FILL IL.LUSTRE.- Amb motiu de la missa de proclamació de Fill Il.lustre a l'Ermità Agustí, cantarà la Coral d'ANTICS BLAVETS.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

Per "certificats metges", "Carnés de conduir" A1, A2, B1 i LCC podeu informar-vos a Ca'n Esteve "Molondro", Carrer Frai Lluís nº 11.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

GRUP EXCURSIONISTA.- Pel dia 21 de Juliol hem pensat d'anar a Cabrera. Interessats podeu demanar informació al Cafè Amengual.

+ _ + _ + _ + _ + _ +

FUTBOL SALA.- En el partit de la quarta jornada del II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA, l'equip d'ES PENGOS guanyà per 1 a 3 a SON PARXANA, un dels favorits. Així els parxanés passen a una situació bastant compromesa, cara a la FASE FINAL. Ha estat la primera gran sorpresa.

ELS DIFUNTS DE LA VILA

Magdaleu Bover Barceló passà a millor vida el passat dia 19 a l'edat de 85 anys.

També ens va deixar el passat dia 20 en Guillem Gayà Sansó.

Dia 28 fou Madò Margalida Garí Barceló qui acabà la seva llarga caminada de 100 anys de vida.